

Dekanat Mosty Kościół we wsi Łunna został założony przez królową Bonę Sforzę w 1546 r. Kościół murowany pobudowano w 1782 r. z ofiar ostatniego króla Rzeczy Pospolitej Stanisława Augusta Poniatowskiego i poświęcony w 1785 r. pod wezwaniem św. Anny.

Świątynię pobudowano w centrum wsi z kamienia ciosowego i otynkowanej cegły w stylu tzw. klasycyzmu stanisławowskiego. W 1895 r. rekonstruowano ją ze środków księżny Marii Druckiej-Lubeckiej (1833-1897) z Szemetów (pochowana w kościele, w prezbiterium umieszczono tablicę pamiątkową na jej cześć), bez zmian pozostała tylko apsyda. Daty budowy i rekonstrukcji świątyni znajdują się na fasadzie głównym przed wejściem do kościoła. Dla dobra świątyni duży wkład wnieśli państwo Czechowskich i Ramierów (późniejsi właściciele tych ziem), pochowani w krypcie kościoła, o czym świadczą płyty pamiątkowe na ścianach wewnątrz kościoła. W XVIII w. miejscowa parafia wchodziła w skład dekanatu wołkowyskiego, w XIX w. – grodzieńskiego, a w 1920 r. Łunna została centrum jednoimennego dekanatu archidiecezji wileńskiej, składającego się z 8 parafii. † Od XIX w. do parafii Łunna należały kaplice w Czarlonie i Jabłonowie. W okresie międzywojennym dołączono także kaplicę św. Rocha znajdującą się na miejscowym cmentarzu. Pobudowana z żółtej cegły zewnętrznej z cechami neoklasycyzmu nad kryptą, gdzie został pochowany dr Antoni Bartoszewicz (+13.03.1933, prawdopodobnie, ofiarodawca budowy świątyni). Gzyms i portal wejściowy – otynkowane. Kaplica prostokątna w planie, z niedużą sygnaturką nad wejściem, pokryta dwuspadowym dachem z kafelek. Wnętrze nakryte segmentowym sklepieniem z desek, w ołtarzu mieści się duży obraz tytułowy (nie zachował się). Brama cmentarzowa – to dwa zwykłe otynkowane słupy, dekorowane wizerunkami (trumna, krzyż) z maleńkich kamyczków.

Liczba wiernych w okresie międzywojennym sięgała ponad 2000 wiernych. Kościół był czynny przez cały czas. Należy do pomników architektury. Kościół został pobudowany na planie prostokąta z pięcioboczną apsydą, flankowaną zakrystiami. Świątynia nie ma wież, fasada główna została udekorowana pilastrami i uwieńczona figurowym frontonem. Pięć par okrągłych, pomalowanych na kształt marmuru, kolumn, dzieli wnętrze kościoła na trzy nawy. Nawa centralna nakryta jest drewnianym podszywanym cylindrycznym sklepieniem, a boczne – płaskim podszywanym sufitem z desek. W apsydzie sklepienie półkuliste, a na nim namalowany epizod Zesłania Ducha Świętego.

Wewnątrz świątyni znajdują się drewniane ołtarze rzeźbione w stylu neogotyku: główny – Ukrzyżowania (przy bocznych ścianach prezbiterium ustanowione także neogotyckie kompozycje ołtarzowe z figurami Matki Bożej (po stronie lewej) i św. Józefa), lewy boczny

Kościół św. Anny we wsi Łunna

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі
17.02.2012 01:00

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі 17.02.2012 01:00